

การพัฒนารูปแบบการทำงานเชิงรุกในกลุ่มพนักงานบริการหึง แบบอิสระในเขต อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

Development of Out-reach Strategies to Approach Freelance Female Sex Workers in Amphae Maung, Chonburi Province

กรชนก บุ-ชู ปพส. สม.

Kornchanok Boonchu RN. M.P.H.

สำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ 3 จังหวัดชลบุรี

Office of Disease Prevention and Control 3, Chonburi

บทคัดย่อ

การศึกษานี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างสัมพันธภาพ และวิธีการเข้าถึงพนักงานบริการหึงแบบอิสระ และเพื่อทราบปัญหาและการเข้าถึงบริการสุขภาพของพนักงานบริการหึง กลุ่มตัวอย่างคือ พนักงานบริการหึงแบบอิสระ จำนวน 16 คน ที่ใช้บริเวณสวนสาธารณะ 2 แห่ง เป็นสถานที่ติดต่อกับผู้ซื้อบริการ เก็บข้อมูลตั้งแต่ มกราคม 2552 - กันยายน 2553 โดยการสนทนากลุ่ม 4-5 คน สัมภาษณ์ตามแนวคำถามที่สร้างขึ้น เกี่ยวกับการปฏิบัติงาน ปัญหา อุปสรรค การดูแลสุขภาพ และวิถีชีวิตของพนักงานบริการ ผลการศึกษาการพัฒนารูปแบบการเข้าถึงพนักงานบริการหึงแบบอิสระมีรูปแบบดังนี้ 1. ทีมงาน 2. วัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นต้องใช้ 3. การสำรวจพื้นที่ 4. วิธีการเข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย ส่วนใหญ่พนักงานบริการจะติดต่อกับลูกค้าโดยตรงไม่ต้องการสังกัดตามร้าน เพราะไม่ต้องการให้เจ้าของร้านแบ่งส่วนแบ่งของรายได้ และสามารถเลือกแขกได้ สาเหตุที่มาทำงานเพราะปัญหาของครอบครัว ไม่มีความรู้ ภาระหนี้สิน ทำเป็นอาชีพเสริม ปัญหาการทำงาน ถูกตำรวจจับ ถูกหลอกลวงจากแก๊งมอเตอรไซด์ยั่วน ถูกแขกหลอกไปปล่อยในที่เปลี่ยว พนักงานบริการหึงจึงซื้อมอเตอรไซด์ไว้ใช้เพื่อความปลอดภัยในการไปกับแขก และใช้หลบหนีตำรวจ พนักงานบริการส่วนใหญ่ไม่เคยตรวจสุขภาพ ไม่ทราบว่าจะไปตรวจที่ไหน ไม่อยากไปโรงพยาบาลเพราะรอนาน อาการที่บ่นบ่อย ปวดท้องน้อย ตกขาว คัน และปัสสาวะแสบขัด เมื่อมีอาการจะซื้อยามารับประทาน หากอาการไม่ดีขึ้น จะไปตรวจที่โรงพยาบาล หรือคลินิกเอกชน ใช้ถุงยางอนามัยกับแขกทุกครั้ง ส่วนสามี แฟน หรือคนรัก จะไม่ใช้ถุงยางอนามัย การทำงานในกลุ่มนี้ต้องทำให้พนักงานบริการเกิดความไว้วางใจพร้อมทั้งให้ความรู้เรื่อง โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และโรคเอดส์อย่างต่อเนื่องเพื่อให้เข้าถึงบริการตรวจสุขภาพ สอนให้มีอำนาจในการต่อรองกับแขกเรื่องการให้ถุงยางอนามัย และศึกษาวิถีชีวิตของพนักงานบริการเพื่อได้เรียนรู้ชีวิต และเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายของค์ความรู้ที่ได้จะเป็นแนวทางการดำเนินงานต่อไป

Abstract

The purpose of this study was to develop strategies to reach freelance female sex workers (FFSW). Descriptive Research was used to develop strategies to approach FFSW providing sex services at public parks. Simi-structured interview through focus-group discussion was conducted with 16 FFSW (3-4 per group) to understand reasons why in the business, problems encountering while working, daily-life activities and health care. Four step were identified to access these vulnerable women: 1) Team building, 2) Material to distribution, 3) Map survey and sex worker registration, 4) Method to contract FFSW. Reasons for entering

the business were economic constraint, no education to get well-paid jobs, having debt, and side-line job. The problems facing while working were being arrested, getting sexual harassment and being left in dangerous area. They solved the problem by buying motorcycle so that they could get away from police and being left by customers. Most of them never checked their health and reasons for not doing so was not knowing where to go and waiting time was long. Common health issues were lower-abdominal pain, vaginal discharge, itching, and dysuria. They provided self-treatment by over counter medication, if not better then went to the hospital or private clinic. They always used condoms with customers but not for husbands or partners. Out-reach strategies to approach FFSW were established in order to promote safe sex practice and to provide STIs /HIV information. Strategies to facilitate these vulnerable women to get into health service should be developed. Learn Live styles of FFSW to develop next step of out reach.

ประเด็นสำคัญ-

การทำงานเชิงรุก

กลุ่มพนักงานบริการหึงแบบอิสระ

Keywords

Out-reach

Freelance Female Sex Workers

บทนำ

ปัจจุบันพบว่าสถานบริการทางเพศได้มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบจากสถานบริการทางเพศจากตรงเป็นแอบแฝง เนื่องจากมีการกวัดข้อนอย่างเข้มงวดจากฝ่ายเจ้าหน้าที่ตำรวจ และการจัดแบ่งพื้นที่เพื่อความสะดวกในการควบคุม ส่งผลให้รูปแบบการค่าบริการทางเพศเปลี่ยนไป เกิดผู้ขายบริการทางเพศแฝงมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง ขณะที่กลุ่มพนักงานบริการหึงแบบตรงและสถานบริการตรงมีแนวโน้มลดลง และมีการปรับเปลี่ยนลักษณะสถานที่ที่เป็นร้านอาหาร หรือเปิดสถานที่ที่เป็นบริการแฝงได้แก่ บาร์ คลับ คาราโอเกะ อาบอบนวด นวดแผนโบราณ บาร์เบียร์ ฯลฯ ในขณะที่พนักงานบริการหึงยังคงให้บริการเช่นเดิม การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้ทำให้การรณรงค์การเข้าถึงถุงยางอนามัย 100 เปอร์เซ็นต์⁽¹⁾ การเข้าถึงความรู้เรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และโรคเอดส์ การใช้ถุงยางอนามัย หรือการเข้าถึงบริการตรวจสุขภาพ และทำให้การควบคุมการแพร่ระบาดของโรค ทำได้ยากลำบากมากขึ้น⁽¹⁾ เพราะสถานบริการ และผู้ให้บริการแฝงมักจะปฏิเสธที่จะยอมรับว่ามีรายขายบริการทางเพศ และไม่คอยให้ความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐ โดยเฉพาะกลุ่มแฝงที่ทำงานในสถานที่ที่เป็นสถานที่สาธารณะ คือกลุ่มพนักงานบริการหึง

แบบอิสระ (Freelance) กลุ่มที่หารายได้เสริมที่เป็นพนักงานตามห้างสรรพสินค้า หรือนักเรียน นักศึกษา เป็นต้น

ผลการดำเนินงานป้องกันควบคุมโรค ของจังหวัดชลบุรี พบอัตราป่วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ปี 2551 โรคที่พบมากที่สุด คือหนองใน พบ 12.49 รองลงมาคือ หนองในเทียม 5.84 และแผลริมอ่อน 0.08 ต่อแสนประชากร ปี 2552 พบมากที่สุด คือโรคหนองใน พบ 7.20 รองลงมาคือ หนองในเทียม 1.64 และแผลริมอ่อน 0.23 ต่อแสนประชากร⁽²⁾ ผลการสำรวจแหล่งแพร่ของจังหวัดชลบุรีปี 2553 พบแหล่งแพร่ทั้งสิ้น 1,378 แห่ง และพนักงานบริการทางเพศทั้งหึงและชายรวมทั้งสิ้น 16,885 คน⁽³⁾ ซึ่งอยู่ในอันดับที่ 2 จาก 10 อันดับของทั้งประเทศ และผลการสำรวจจำนวนพนักงานบริการหึงแบบอิสระบริเวณสวนสาธารณะ ในปี 2553 ไม่มีการรายงานผลการสำรวจจำนวนพนักงานดังกล่าว ดังนั้นในการศึกษาค้นคว้าจึงเป็นการศึกษาเพื่อพัฒนาการทำงานเชิงรุกในกลุ่มพนักงานบริการหึงแบบอิสระ ซึ่งเป็นกลุ่มที่เข้าถึงยาก มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบวิธีการเข้าถึงและส่งเสริมการป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และโรคเอดส์ที่เหมาะสมสำหรับกลุ่มพนักงานบริการหึง

แบบอิสระ และเพื่อนำองค์ความรู้มาพัฒนาการทำงานเชิงรุกในกลุ่มดังกล่าวต่อไป

วัสดุและวิธีการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) กลุ่มตัวอย่าง คือ พนักงานบริการหิงแบบอิสระที่ใช้บริเวณสวนสาธารณะหน้าศาลารวมใจชล และหน้าศาลากลางจังหวัดชลบุรี เป็นแหล่งติดต่อซื้อขายบริการ จำนวน 16 คน โดยการสุ่มเลือกแบบบังเอิญ (Accidental Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบ่งออกเป็น 3 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ประกอบด้วย เพศ อายุ การศึกษา สถานภาพ ภูมิลำเนา งานประจำที่ทำ ที่พักอาศัย ระยะเวลาการทำงาน รายได้เฉลี่ยในแต่ละวัน อาชีพที่อยากทำในอนาคต

ส่วนที่ 2 ข้อมูลสัมภาษณ์เกี่ยวกับการปฏิบัติทำงาน ปี-หา อุปสรรค และการดูแลสุขภาพ และการใช้ถุงยางอนามัย จำนวน 6 ข้อ ผู้วิจัยใช้แบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือการวิจัยซึ่งได้ทำการตรวจสอบความตรงของเนื้อหา ดังนี้

การตรวจสอบความตรงของเนื้อหาของแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จากการศึกษาจากหนังสือ ตำรา ผลการวิจัย และเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบ และนำไปทดลองใช้กับพนักงานบริการอิสระ บริเวณสวนสาธารณะ อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี และมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้ถูกต้องตรงกับเรื่องที่ต้องการวัด ระยะเวลาที่ทำการศึกษา มกราคม 2552 - กันยายน 2553

ผลการศึกษา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย อายุ เพศ การศึกษา สถานภาพ ภูมิลำเนา งานประจำที่ทำ ที่พักอาศัย อาชีพที่อยากทำในอนาคต

ระยะเวลาการทำงาน รายได้ในแต่ละวัน

ลักษณะทางประชากรของพนักงานบริการหิงแบบอิสระ

จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 16 คน พบว่า ส่วนใหญ่-อายุ 25 - 34 ปี ร้อยละ 62.50 รองลงมาอายุ 15 - 24 ปี ร้อยละ 18.75 และ อายุ 45 - 55 ปี ร้อยละ 12.50 อายุต่ำสุด คือ 17 ปี และอายุสูงสุด 50 ปี สถานภาพ หย่า/ร้าง/หม้าย ร้อยละ 56.25 สมรส ร้อยละ 37.50 และโสด ร้อยละ 6.25 ระดับการศึกษา ประถมศึกษา ร้อยละ 56.25 มัธยมศึกษา ร้อยละ 31.25 และปวช./ปวส ร้อยละ 2.50 ภูมิลำเนาส่วนใหญ่-มี ภูมิลำเนาที่ภาคกลาง ร้อยละ 43.75 รองลงมาภาคเหนือ ร้อยละ 31.25 และภาคอีสาน ร้อยละ 18.75 ไม่มีงานประจำทำตอนกลางวัน ร้อยละ 87.50 มีงานประจำทำตอนกลางวัน ร้อยละ 12.50

จากการสัมภาษณ์พบว่าเคยมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุต่ำสุด คือ 13 ปี สูงสุดเมื่ออายุ 20 ปี ระยะเวลาที่มาทำงานบริเวณสวนสาธารณะที่จังหวัดชลบุรี ต่ำสุด 1 เดือน สูงสุด 7 ปี จากการสอบถามระยะเวลาในการทำงานให้บริการทางเพศ บางรายไม่เคยทำมาก่อน บางรายทำงานมาแล้วสูงสุดคือ 10 ปี สถานที่ได้แก่ เมืองพัทยาบริเวณ walking street กรุงเทพฯ ได้แก่ บริเวณเขาพระราช และสนามหลวง

พนักงานบริการหิงแบบอิสระส่วนใหญ่-จะทำงานอาชีพนี้เป็นหลัก จะมีรับจ้างทำงานอื่นบ้าง เช่น รับจ้างซักผ้า ส่วนใหญ่-จะพักอาศัยที่เขตอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี โดยการเช่าบ้านพักอยู่ ราคาเช่าตั้งแต่ 2,000 - 3,000 บาท ต่อเดือน รองลงมาคือ พักโรงแรม ห้องพักแบบพัสดม ราคา 3,000 บาทต่อเดือน บางรายหากมีรายได้ดีจะเช่าโรงแรมห้องพักแบบห้องแอร์ ราคา 15,000 บาท ต่อเดือน แต่เวลารับแขกจะใช้โรงแรมอื่นแล้วแต่แขกจะพาไป ส่วนใหญ่-จะแนะนำให้ผู้ใช้บริการไปโรงแรมที่ตนเองใช้บริการบ่อย บางคนพักอยู่กับ-าติ หรืออยู่กับครอบครัว สามี่ และแม่สามี่ ออกมาทำงานช่วงที่สามี่ไปทำงาน

พนักงานบริการหิงที่มาทำงานบริเวณสวน

สาธารณะช่วงกลางวัน บางรายพักที่กรุงเทพเดินทางโดยรถเมล์ ปรับอากาศ (ปอ.2) ถึงที่ทำงานประมาณ 10.00 น. และเดินทางกลับเวลา 14.00 น. รายได้ต่อวันตั้งแต่ 0 บาท ถึง 2,500 - 3,000 บาทต่อวัน จำนวนของการให้บริการในแต่ละวัน ตั้งแต่ 0 คน - 5 คนต่อวัน ผู้ซื้อบริการเป็นทั้งคนไทย ได้แก่ อาชีพรับราชการ ประมง พนักงานโรงงาน ค้าขายเป็นต้น และชาวต่างชาติบ้างแต่จำนวนน้อย

พนักงานบริการหญิงส่วนใหญ่จะไม่มีนายหน้า (พ่อเล้า หรือแม่เล้า) ดูแลรับผิดชอบ จะติดต่อซื้อขายบริการกับผู้ซื้อบริการ (ลูกค้า) โดยตรงจากการสังเกตพบว่า จะมีนายหน้าอยู่ประมาณ 3 คนและมีเด็กในการดูแลประมาณ 4- 5 คน มีทั้งที่อาศัยในจังหวัดชลบุรี และมาโดยรถตู้ซึ่งมาจากกรุงเทพ จะมาช่วงกลางคืน ส่วนมากเป็นเด็ก ๆ นายหน้าจะออกรถมอเตอร์ไซด์ให้เด็กผ่อน และใช้ทำงานด้วย

ส่วนที่ 2 วิธีการศึกษาการเข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย

2.1 ที่ทำงาน

2.1.1 จำนวนของบุคลากร จำนวนที่เหมาะสมในการลงพื้นที่ต้องไม่เกิน 3 คน ประกอบด้วย

- หัวหน้าทีม มีหน้าที่ในการวางแผนการดำเนินงาน แนะนำตัว ให้ความรู้เกี่ยวกับโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และโรคเอดส์ การป้องกันโดยการใช้อย่างอนามัย การใช้สารหล่อลื่น แนะนำหน่วยงานที่ให้บริการตรวจสุขภาพ

- ผู้ช่วยหัวหน้าทีม มีหน้าที่เตรียมสื่อแผ่นพับ เกี่ยวกับเรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และโรคเอดส์ อยุ่อย่างอนามัย พร้อมทั้งจัดบันทึกข้อมูล

- พนักงานขับรถยนต์ นอกจากทำหน้าที่ขับรถแล้ว ต้องประเมินสถานการณ์โดยรอบ และรักษาความปลอดภัยให้กับเจ้าหน้าที่

2.1.2. ทักษะของผู้ปฏิบัติงาน ต้องมีทัศนคติที่ดี มีท่าทางที่เป็นมิตรต่อกลุ่มพนักงานบริการ และควรเป็นทีมเดียวกับเจ้าหน้าที่ปฏิบัติในหน่วยบริการ ตรวจสุขภาพ เพื่อพนักงานบริการจะเกิดความไว้วางใจ และสามารถเชื่อมโยงเข้ามาใช้บริการตรวจสุขภาพได้ดีขึ้น

2.1.3. มีจิตใจที่ทุ่มเท รักที่จะทำงาน เชิงรุก การทำงานเชิงรุกต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับระยะเวลา ของการทำงานของกลุ่มเป้าหมาย เจ้าหน้าที่ต้องเสียสละ เวลาส่วนตัว

2.1.4. เป็นผู้มีความประพฤติดี คือเป็นบุคคลข้างสังคมและมีไหวพริบในการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ในขณะที่ปฏิบัติงานอาจเจอทั้งคนดี และไม่ดี จึงต้องสังเกต และประเมินสถานการณ์รอบตัวตลอดเวลา

2.1.5. การแต่งกาย ขณะลงปฏิบัติงาน ไม่ควรสวมเครื่องแบบ ควรแต่งกายให้กลมกลืนไปกับกลุ่มเป้าหมาย และต้องมีบัตรประจำตัวข้าราชการ หรือบัตรของหน่วยงานติดตัวไว้เพื่อความปลอดภัยในการทำงาน

2.2 วัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นต้องใช้ สื่อการสอน แผ่นพับความรู้เรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โรคเอดส์ และคำแนะนำในการใช้อย่างอนามัย นามบัตร แนะนำหน่วยงาน และถุงยางอนามัย

2.2.1 สื่อการสอน เป็นภาพพลิกที่มีขนาดที่เหมาะสมกับการทำงาน ขนาดกะทัดรัด เนื้อหาประกอบด้วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โรคเอดส์ และวิธีการใช้อย่างอนามัย ส่วนใหญ่จะไม่รู้จักโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ รู้จักแต่โรคเอดส์

2.2.2. นามบัตรแนะนำหน่วยงาน ประกอบด้วยชื่อหน่วยงาน เบอร์โทรศัพท์ แผนที่ของหน่วยงาน

2.2.3. ถุงยางอนามัย แจกถุงยางจำนวนไม่มาก โดยการแจกเบอร์ 49 และเบอร์ 52 อย่างละ 5 ชิ้น ใส่ในซองยาที่ใช้ในคลินิกตรวจรักษาโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ซึ่งมีชื่อหน่วยงาน และเบอร์โทรศัพท์ที่สามารถติดต่อได้

ข้อค้นพบ

ส่วนใหญ่พนักงานบริการหญิงไม่ต้องการถุงยางอนามัยเนื่องจากกลัวตำรวจจับ ควรโน้มน้าวให้พนักงานบริการหญิงไปรับถุงยางอนามัยจะดีกว่า ประเด็นให้เข้าใจและเกิดความตระหนัก โดยการอธิบาย “เนื่องจากพบว่าผู้ซื้อบริการจะซื้อถุงยางอนามัยเพียงชิ้นเดียว

จากโรงแรมซึ่งราคา 20 บาท ราคาห้อง 100 บาท ราคาค่าตัวของพนักงานบริการครึ่งละ 500 บาท รวมค่าใช้จ่าย 620 บาท ดังนั้นแขกจะไม่ลงทุนมากกว่านี้อีก หากถุงยางอนามัยแตก จะไม่มีใช้” ดังนั้นจึงควรมีถุงยางอนามัยติดตัวไว้จะได้นำมาใช้ทันที

- ถุงยางอนามัยช่วงเวลาหลังพื้นที่ เนื่องจากสีของถุงยางอนามัยมีสีที่สดใส เมื่อนำมาใส่ในถุงพลาสติกสีขาวจะเห็นสีของถุงยางอนามัยได้ชัด กลุ่มพนักงานบริการจะทราบว่ามิเจ้าหน้าที่มาแจกถุงยางอนามัยยินดีให้ความร่วมมือ ซึ่งเป็นการช่วยให้เจ้าหน้าที่สามารถแยกกลุ่มพนักงานบริการหิงออกจากประชาชนทั่วไป

จำนวนถุงยางจะให้ในปริมาณที่ไม่มาก เนื่องจากมีความประสงค์ให้พนักงานบริการหิงไปรับถุงยางอนามัยที่คลินิกตรวจสุขภาพที่ศูนย์กามโรค และโรคเอดส์ เขต 3 จังหวัดชลบุรี

- เนื่องจากพื้นที่การทำงานของหิงชายบริการทางเพศ ตอนกลางวัน และกลางคืนอยู่ใกล้กัน เพื่อลดการซ้ำซ้อนของกลุ่มเป้าหมาย และต้องการทราบจำนวนที่แท้จริงจึงใช้กระบวนการแจกถุงยางอนามัยช่วยในการสำรวจ จำนวนของพนักงานบริการหิงโดยขอทราบชื่อเล่น และเบอร์โทรศัพท์ จากการดำเนินการดังกล่าว พบว่ามีจำนวนพนักงานบริการหิงทั้งสิ้น 96 คน มีจำนวน 2-3 คนเท่านั้นที่ทำงานทั้งกลางวัน และกลางคืน เนื่องจากรายได้ไม่เพียงพอจึงมาทำงานกลางคืน

2.3 การสำรวจพื้นที่

การสำรวจพื้นที่ทั้งหมดพบว่าบริเวณสวนสาธารณะในเขตอำเภอเมืองจำนวน 2 แห่ง คือตอนกลางวันบริเวณที่ติดกับชายทะเล โดยสถานที่นี้จะเริ่มปฏิบัติงานตั้งแต่เวลา 9.00 น. - 14.00 น. ยกเว้นช่วงวันอังคารกับวันศุกร์ จะเริ่มตั้งแต่เวลา 9.00 น.- 12.00 น. หลังจาก 12.00 น. สถานที่ดังกล่าวจะใช้เป็น ตลาดนัดในวันดังกล่าว

ส่วนกลางคืนจะใช้สถานที่บริเวณตรงข้ามศาลากลางจังหวัดบริเวณดังกล่าวจะมีต้นมะพร้าว และ

เป็นสถานที่โล่ง จะมีแสงไฟสว่างจากโคมไฟส่อง ในกลุ่มนี้จะเริ่มปฏิบัติงานตั้งแต่เวลา 21.00 น. - 4.00 น. หากมีการจัดงานแสดงสินค้า พนักงานบริการหิงจะงดการทำงานบริเวณนี้ ขั้นตอนการดำเนินงานประกอบด้วย

2.3.1. สังเกตพื้นที่โดยรอบ การดำเนินงานในพื้นที่ที่เป็นสถานที่สาธารณะมีความเสี่ยงในการทำงานสูงมาก

2.3.2. จัดทำแผนที่ โดยการทำแผนที่ที่จะดำเนินการ 2 ครั้งคือ

ครั้งที่ 1 ลงพื้นที่ในสังเกตโดยรอบพร้อมจัดทำแผนที่คร่าว ๆ ในตอนกลางวันและกลางคืน เพื่อสังเกตสภาพพื้นที่โดยรอบ นำข้อมูลที่ได้ไปลงในแผนที่สำรวจ

ครั้งที่ 2 ลงสำรวจอีกครั้งเพื่อตรวจสอบข้อมูลของครั้งที่ 1 ทั้งพื้นที่ตอนกลางวัน และกลางคืน พร้อมลงพื้นที่เพื่อประเมินสถานการณ์ และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

ข้อค้นพบในขณะลงพื้นที่

- พื้นที่ตอนกลางวัน เนื่องจากเป็นสถานที่สาธารณะมีทั้งประชาชนทั่วไป และพนักงานบริการหิงแบบอิสระ นั่งปะปนกันอยู่ยากต่อการเข้าไปสร้างสัมพันธภาพ ขณะที่ลงทำงานมีกลุ่มประชาชนที่ให้ความสนใจ เดินตามเนื่องจากอยากรู่ว่ามาทำอะไร มาทำไม

- พื้นที่กลางคืนพบว่าในช่วงแรก ๆ เมื่อรถยนต์ของทางราชการไปจอด กลุ่มพนักงานบริการหิงแบบอิสระจะวิ่งหนี เมื่อสอบถามพบว่า กลัวถูกเจ้าหน้าที่ของสถานสงเคราะห์มาจับ หากเป็นไปได้การลงพื้นที่ทุกครั้งควรใช้รถยนต์คันเดิม

2.4. วิธีการเข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย การเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายต้องมีการสังเกตการปฏิสัมพันธ์ในกลุ่ม ซึ่งกลุ่มพนักงานบริการหิงโดยเฉพาะกลุ่มที่ยืนตามสวนสาธารณะส่วนใหญ่มักจะยืนคนเดียว จากการสอบถามพบว่าการเล่นคนเดียวเป็นสิ่งที่ดี ไม่แย่งลูกค้ากัน ดังนั้นการที่จะเข้าไปสร้างสัมพันธภาพหากเข้าไปครั้งแรกจะยากแต่ในขณะเดียวกัน พบว่าภายในกลุ่มจะมีการ

ปฏิสัมพันธ์รู้จักกัน แต่มีบางส่วนที่จับกลุ่มกัน 3- 4 คน ในการลงพื้นที่ครั้งแรกต้องใช้กลุ่มที่มีการรวมตัวเป็น กลุ่มใหญ่ ๆ เป็นจุดตั้งต้นในการทำงาน โดยมีขั้นตอนดังนี้

2.4.1. แนะนำตัวเอง ว่าเป็นใครมาจาก หน่วยงานไหน

2.4.2. แนะนำหน่วยงาน ชื่อสถานที่ทำงาน และบทบาทของหน่วยงาน มีหน้าที่ในการให้บริการ ตรวจสุขภาพ โดยเฉพาะในกลุ่มพนักงานบริการหญิง ผู้ป่วย หรือผู้มีพฤติกรรมเสี่ยง แจกถุงยางอนามัยฟรี และให้ความรู้เรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และ โรคเอดส์

2.4.3. สร้างความคุ้นเคย จะใช้เวลาที่สุภาพ ยิ้มแย้มแจ่มใส บางครั้งต้องใช้ภาษากายร่วมด้วย เช่น การที่เจ้าหน้าที่ใช้มือจับแขนพนักงานบริการหญิง ประโยคที่ใช้ในการเปิดประเด็นการพูดคุย เช่น

“เป็นอย่างไรบ้าง มีแขกเยอะไหม” “สถานการณ์ ตอนนี้เป็นอย่างไบบ้างตำรวจจับไหม” การถาม คำถามแบบนี้ เป็นการประเมินสถานการณ์ จากการ สอดถาม พบว่าหากมีการเปลี่ยนแปลงตำแหน่งผู้บ้-ชา การใหม่การปราบปรามจะถี่มากขึ้น

“มีถุงยางอนามัยมาแจก ต้องการรับไว้ หรือไม่ว” เป็นการประเมินความคิดของกลุ่มพนักงาน บริการหญิงแบบอิสระที่มีทัศนคติต่อถุงยางอนามัย อย่-าไรบ้าง พบว่าในตอนแรกจะปฏิเสธการรับถุงยาง เนื่องจากกลัวว่าหากมีถุงยางอนามัยไว้ในครอบครองจะ ถูกตำรวจจับในข้อหาค้าประเวณี

2.4.4. การสร้างสัมพันธ์โดยใช้แกนนำ เนื่องจากเวลากลางวันไม่สามารถแยกได้ว่าคนใดเป็น พนักงานบริการ และคนใดที่เป็นประชาชนทั่วไปได้ตั้งนั้น แกนนำจะช่วยแนะนำเพื่อน โดยขอความร่วมมือดังนี้ “หากต้องการให้ช่วยแนะนำเพื่อนคนอื่น ที่ทำงานคล้าย กับเราช่วยแนะนำได้ไหม เพราะไม่แน่ใจว่าคนไหน ที่ทำงานเหมือนเรา และคนไหนเป็นคนที่มาเที่ยว พักผ่อน” ในกลุ่มพนักงานบริการหญิงหากดูเผิน ๆ จะพบว่าไม่น่าจะรู้จักกัน แต่ที่จริงแล้วจะรู้จักกัน แต่เวลาทำงานจะแยก ๆ กันอยู่เพื่อไม่แย่งลูกค้ากัน

สังเกตได้จากการขอความร่วมมือให้ช่วยแนะนำเพื่อน โดยสามารถแนะนำให้เพื่อนรู้จักเจ้าหน้าที่ว่าเป็นใคร มาจากไหน และมาเพื่อแจกถุงยางอนามัย

2.4.5. การใช้วันรณรงค์วันเอดส์โลก และ วันวาเลนไทน์ เนื่องจากทั้ง 2 วันนี้ จะมีการประชาสัมพันธ์ ผ่านสื่อต่าง ๆ เช่น สื่อโทรทัศน์ สื่อวิทยุ จึงเป็นโอกาส อันดีในการสร้างสัมพันธ์ภาพ แนะนำหน่วยงาน และ บทบาทการทำงานของหน่วยงาน

2.4.6. การจัดบริการเฉพาะกลุ่ม เช่น การประชาสัมพันธ์/การส่งเสริมการเข้าถึงบริการสุขภาพ หากแนะนำ หรือพาเพื่อนมาตรวจ 1 - 2 คน จะให้ ตรวจสุขภาพฟรี 1 เดือน

ส่วนที่ 3 ข้อมูลสัมภาษณ์ประเด็นเกี่ยวกับการ ปฏิบัติงาน ป้-หา อุปสรรคการทำงาน การดูแลสุขภาพ และการใช้ถุงยางอนามัย และวิถีชีวิต จำนวน 6 ข้อ พบว่า

การปฏิบัติงาน และค่าบริการ สำหรับคนไทย พบว่าการให้บริการแต่ละครั้งเป็นเงิน ตั้งแต่ 100 - 500 บาท เนื่องจากราคาปกติโดยทั่วไปจะคิดค่าบริการ มาตรฐานที่ 500 บาท แต่ราคาจะลดลงหากในวันนั้น ไม่มีแขก ลดลงชั่วโมงละ 100 บาท สำหรับแขกที่เป็น ชาวต่างชาติค่าบริการ 2,000 บาท กลุ่มที่มีนายหน้าที่ พาพนักงานบริการมาโดยรถตู้เดินทางที่ไป - กลับ ราคาค่าบริการ 700 บาทต่อครั้ง

ทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์จะใช้ถุงยางอนามัย โดยแขกซื้อจากโรงแรมราคาชิ้นละ 20 บาท ราคา ห้องพักแขกเป็นผู้จ่าย ราคา 100 บาท โรงแรมที่ ใช้บริการจะห่างจากที่ทำงานของพนักงานบริการ หญิงเพียง 500 เมตร

นอกจากนั้นยังพบว่า มีพนักงานบริการบางราย จะหมุนเวียนโดยพักจังหวัดละ 10 วัน เช่น ช่วงนี้ถ้า อยู่จังหวัดชลบุรีจะมาพักอยู่กับเพื่อน 10 วัน ค่าเช่า บ้านช่วยกันออกเพราะอยู่กันหลายคน หลังจากนั้น จะย้ายไปที่อื่นได้แก่ จังหวัดนครปฐม และที่มหาชัย จังหวัดสมุทรสาคร ซึ่งเป็นสวนสาธารณะเช่นกัน ราคา ค่าบริการเท่ากับที่จังหวัดชลบุรี

สาเหตุของการมาทำงาน เนื่องจากป้-หา

ของครอบครัวเล็กกับสามีต้องเลี้ยงดูบุตร ไม่มีความรู้ความสามารถในการทำงานในโรงงาน ภาระหนี้สิน ลูกๆ ทำงานแล้วไม่ยอมเป็นภาระ หนี้สามีมาทำงาน มีภาระค่าใช้จ่ายมาก เงินไม่พอใช้ ส่วนมากที่บ้านไม่รู้มาทำงานนี้ ความรู้่น้อย เคยทำงานนี้มานานแล้ว ทำเป็นอาชีพเสริม

ป-หาการทำงานของกลุ่มพนักงานบริการหิงแบบอิสระ พบว่า ถูกตำรวจจับ ถูกลวนลามจากแก๊งมอเตอร์ไซด์วัยรุ่น ลูกค้าไม่จ่ายค่าบริการ ถูกลูกค้าหลอกขโมยเงิน และปล่อยทิ้งระหว่างทางถูกทำร้ายร่างกายจากอาสามัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนในขณะที่ถูกจับกุม

ป-หาเรื่องสุขภาพ ส่วนไท-ไม่เคยไปตรวจสุขภาพ เนื่องจากไม่ทราบว่าจะไปตรวจที่ไหน ไม่อยากไปโรงพยาบาลเพราะรอนาน คิดว่าไม่เป็นอะไรเพราะใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง ถุงยางอนามัยไม่แตก สำหรับผู้ที่มีการติดต่อกับผู้ป่วย มีอาการปวดท้องน้อย ตกขาว คัน และปัสสาวะแสบขัด การรักษาซื้อยาจากร้านขายยามารับประทาน หากป่วยด้วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ หรือมีป-หาสุขภาพส่วนไท-ใช้บริการที่โรงพยาบาล คลินิกเอกชน หรือซื้อยากินเอง ความรู้เรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ส่วนไท-รู้จักโรคหนองใน ซิฟิลิส ฝีมะม่วง เริ่ม

การใช้ถุงยางอนามัย และวิธีการต่อรองกับแขกที่ไม่ยอมใช้ถุงยาง ส่วนไท-จะใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งกับผู้ให้บริการเพราะที่โรงแรมมีจำหน่ายถุงยางอนามัยแทบเป็นบางครั้ง แต่กับสามี แฟน หรือคนรักจะไม่ใช้ถุงยางอนามัย ผู้ให้บริการบางรายไม่ยอมใช้ถุงยางอนามัย ประโยคที่พนักงานบริการใช้ต่อรองกับลูกค้า เช่น "ชีวิตหนูยังมีค่าเพราะมีภาระต้องเลี้ยงดูหลานและพ่อแม่ และลูกที่คอยอยู่" หรือ "พูดจาดี ๆ กับแขกในขณะที่เดียวกันต้องแต่งตัวไปด้วย" "หนูคิดว่าพี่ก็กลัวว่าหนูจะมีเชื้อเอดส์ หนูเองก็กลัวว่าพี่จะมีเชื้อเหมือนกัน เพื่อความปลอดภัยเราควรใช้ถุงยางอนามัย "

ความคาดหวังในอาชีพนี้ ส่วนไท-พนักงานบริการยอมรับว่า อาชีพนี้ไม่ยั่งยืน และไม่คิดจะยึดอาชีพนี้ตลอดไป หากมีคนใหม่มาเด็กกว่า สวยกว่า

ผู้ซื้อบริการจะเลือกใช้บริการกับกลุ่มดังกล่าว แต่ตอนนี้ขอทำงานนี้ไปก่อนเพราะไม่มีความรู้ หากมีเงินเยอะๆอนาคตข้างหน้าจะกลับไปอยู่บ้าน ทำกิจการค้าขายเปิดร้านขายของชำในหมู่บ้าน ร้านเสริมสวย ทำไร่นาหรือวาดแผนโบราณ

วิถีชีวิต พบว่าพนักงานบริการจะมีการกั๊ยมเงินนอกระบบ อัตราการให้ยืมแต่ละคนไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับอายุการทำงาน และความสม่ำเสมอของการมาทำงานที่สวนสาธารณะ ความปลอดภัยในการทำงานจะมีมอเตอร์ไซด์รับจ้างประจำในการรับส่งจากโรงแรมกับสถานที่ทำงาน พนักงานบริการหิงที่พอจะขับมอเตอร์ไซด์ได้ หรือมีเงินมากพอจะซื้อ หรือผ่อนมอเตอร์ไซด์ในการอำนวยความสะดวก ขณะเดินทางไปทำงานหรือใช้หลบหนีตำรวจ การใช้โรงแรมจะเลือกโรงแรมที่พนักงานบริการไปใช้บ่อย เนื่องจากความคุ้นเคยกับพนักงานในโรงแรม เพื่อให้พนักงานเหล่านั้นช่วยเหลือ เวลาที่ถูกแขกทำร้ายร่างกาย หากตำรวจมีการตรวจจับที่เข้มงวดพนักงานบริการจะใช้โรงแรมเป็นสถานที่ซ่อนตัว

ความเชื่อหรือคำคมที่ไม่ควรใช้ คำว่าสวยหรือโชคดี เพราะจะทำให้ไม่ได้ลูกค้า

ข้อควรระมัดระวังสำหรับเจ้าหน้าที่ ที่ลงพื้นที่ดำเนินการ ความปลอดภัยในระหว่างการทำงาน

วิจารณ์

พนักงานบริการที่มาทำอาชีพนี้ ส่วนไท-อายุ 25 - 34 ปี สถานภาพหย่า/ร้าง/หม้าย ระดับการศึกษาประถมศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับการแผ่รังสีพฤติกรรมเสี่ยงของสำนักกระบาด⁽⁴⁾ และ จิราภรณ์ ลิ้มนิจสรกุล⁽⁵⁾

ขั้นตอนการเข้าถึงพนักงานบริการหิงแบบอิสระ พบว่าขั้นตอนการดำเนินงานทั้งหมด 4 ขั้นตอนได้แก่ การสร้างทีมงานซึ่งประกอบด้วยจำนวนของบุคลากรประมาณ 3 คน บุคลิกท่าทางของเจ้าหน้าที่มีเป็นมิตรมีจิตใจทุ่มเทต่อการทำงาน วัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นต้องใช้ในการประชาสัมพันธ์หน่วยงานยังมีความจำเป็นที่ต้องใช้เพื่อประชาสัมพันธ์ และเพื่อให้

เข้าถึงถุงยางอนามัย วิธีการบรรจุถุงยางอนามัยในจำนวนที่แจกตลอดจนการทำแผนที่การสำรวจ และวิธีการเข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย โดยแต่ละขั้นตอนจะมีกระบวนการที่เชื่อมโยง และสิ่งที่พบในการทำงานบริเวณที่สวนสาธารณะสิ่งสำคัญ คือพนักงานบริการเกิดความรู้สึกดี ที่มีคนเข้าใจ มีคนคอยดูแล ไม่รู้สึกอึดอัดและไม่เป็นการรบกวนการทำงาน ยังไม่มีงานวิจัยใดที่ดำเนินการ

การนับจำนวนของพนักงานบริการหนึ่ง วิธีการนับจำนวนของพนักงานบริการหนึ่งแบบอิสระ ใช้การสร้างสัมพันธ์ภาพกับพนักงานบริการด้วยกัน โดยขอความร่วมมือในการพาไปแนะนำเพื่อนที่ทำงานแบบเดียวกัน เพื่อแยกประชาชนทั่วไปออกจากพนักงานบริการหนึ่งอิสระ ซึ่งพบว่าสะดวก และรวดเร็วซึ่งเป็นวิธีการที่เพิ่มเติมจากคู่มือเทคนิคการสำรวจจำนวนผู้ให้บริการทางเพศในแหล่งบริการ⁽⁶⁾ ที่ใช้วิธีการลงไปสังเกต การเฝ้าดูสถานการณ์อย่างต่อเนื่อง หรืออาจจะขอความร่วมมือจากแม่ค้า ยาม สามล้อ มอเตอร์ไซด์รับจ้าง

สาเหตุการทำงานอาชีพขายบริการ เนื่องจากปี-หาของครอบครัว ปี-หาเศรษฐกิจ เนื่องจากมีหนี้สิน ไม่อยากสังกัดตามร้านเพราะไม่ต้องการให้เจ้าของร้านแบ่งส่วนแบ่งของรายได้ และสามารถเลือกแขกได้ เช่นเดียวกับการศึกษาของ ปิยะพงษ์ พันธุ์ธงไชย⁽⁷⁾ และธนิดา สว่างเดือน⁽⁸⁾

การดูแลสุขภาพ ส่วนใหญ่ไม่เคยไปตรวจสุขภาพ สาเหตุเนื่องจากไม่ทราบว่าจะไปตรวจที่ไหน ไม่อยากไปโรงพยาบาลเพราะรอนาน คิดว่าไม่เป็นอะไร เพราะใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง ถุงยางอนามัยไม่แตก อาการที่พบบ่อยปวดท้องน้อย ตกขาว คัน และปัสสาวะแสบขัด การรักษาซื้อยาจากร้านขายยามารับประทาน ถ้าป่วยด้วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ หรือมีปี-หาสุขภาพจะไปใช้บริการที่โรงพยาบาล คลินิกเอกชน หรือซื้อยากินเอง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของวิภาดา มหรัตน์วิโรจน์ และคณะ⁽⁹⁾ จรรยา พรหมน้อย และคณะ⁽¹⁰⁾ และกองทุนประชากรแห่งสหประชาชาติ⁽¹⁾ ความรู้เรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ความรู้เรื่องโรคพบว่ามี

ความรู้เรื่องโรคเอดส์เป็นยอด แต่โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ส่วนใหญ่รู้จักโรคหนองใน ซิฟิลิส ฝีมะม่วง เริ่มสอดคล้องกับการนำเสนอของสุรางค์ จันทน์แย้ม⁽¹¹⁾ และการศึกษาวิจัยของโยธิน แสงดี และพรพิมล อิศรภักดี⁽¹²⁾

การใช้ถุงยางอนามัย และวิธีการต่อรองกับแขกที่ไม่ยอมใช้ถุงยาง จากการสอบถามพบว่าส่วนใหญ่จะใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งกับผู้ซื้อบริการ ถุงยางอนามัยแทบจะเป็นบางครั้ง แต่กับสามี แฟน หรือคนรักจะไม่ใช้ถุงยางอนามัย เพราะมีความไว้วางใจ ซึ่งสอดคล้องกับวิภาดา มหรัตน์วิโรจน์ และคณะ⁽⁹⁾ และปิยะพงษ์ พันธุ์ธงไชย⁽⁷⁾

ปี-หา อุปสรรคการทำงานของพนักงานบริการหนึ่งแบบอิสระ พบว่าพนักงานบริการหนึ่งจะมีปี-หากับตำรวจโดยแจ้งข้อหา ติดต่อบุคคลในที่สาธารณะเพื่อการค้าประเวณี ซึ่งสอดคล้องกับของวิภาดา มหรัตน์วิโรจน์ และคณะ⁽⁹⁾

ข้อเสนอแนะ

1. การดำเนินงานเชิงรุกในกลุ่มพนักงานบริการหนึ่งแบบอิสระ ควรต้องใช้ความระมัดระวังในการสร้างสัมพันธ์ภาพ เพื่อให้เกิดความไว้วางใจ ควรชี้แจงให้ชัดเจนถึงบทบาทหน้าที่ของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขในการส่งเสริมสุขภาพ ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับตำรวจ
2. บุคลากรสาธารณสุขควรลงพื้นที่ เยี่ยมอย่างต่อเนื่อง เพื่อส่งเสริมให้มีความรู้เรื่องโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์ รวมทั้งการเข้าถึงบริการตรวจสุขภาพ และถุงยางอนามัย
3. การสร้างอำนาจในการต่อรองการใช้ถุงยางอนามัยกับแขก หรือสามีของพนักงานบริการหนึ่งอิสระ
4. การศึกษาเรื่องวิถีชีวิตของพนักงานบริการเป็นสิ่งสำคัญ-เพื่อจะได้เรียนรู้ชีวิต และเข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย เพื่อจะได้พัฒนางานได้ถูกต้อง
5. บริบทการทำงานกลุ่มพนักงานบริการหนึ่งแบบอิสระแต่ละพื้นที่ไม่เหมือนกัน หากนำไปใช้ควรปรับให้เหมาะสมกับสถานที่นั้นๆ

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณ นายแพทย์สมัย กังสรว
ผู้อำนวยการสำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ 3 จังหวัด
ชลบุรี นายมนู-ใจเชื่อนแก้ว จากสำนักงานป้องกัน
ควบคุมโรค เขต 10 จังหวัดเชียงใหม่ ที่ให้คำปรึกษา
และคำแนะนำ ทำให้ผู้วิจัยได้รับแนวทางในการศึกษา
ค้นคว้าหาความรู้ พร้อมทั้งตรวจสอบความถูกต้อง
ของเนื้อหา ทำให้ผู้วิจัยได้รับความรู้ และประสบการณ์
อย่างกว้างขวางในการทำวิจัยครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

1. กองทุนประชากรแห่งสหประชาชาติ. รายงาน
ทบทวน สังเคราะห์สถานการณ์. กรุงเทพฯ. 2550.
2. กลุ่มโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ สำนักโรคเอดส์
วันโรค และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์. การ
ปฏิบัติงานโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์. พิมพ์ครั้งที่ 1.
กรุงเทพฯ. ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย. 2553: 15
3. กลุ่มโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ สำนักโรคเอดส์
วันโรค และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์. แหล่ง
บริการทางเพศและผู้ให้บริการทางเพศ. พิมพ์ครั้งที่
1 กรุงเทพฯ. ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย. 2553: 28
4. สำนักโรคเอดส์. สถานการณ์โรคเอดส์ และการเฝ้า
ระวังพฤติกรรมเสี่ยง วันที่ค้น 7 เมษายน 2554
เข้าถึงได้จาก <http://www.aidssthai.org/article/3>.
5. จิราภรณ์ ลิ้มนิจสรกุล, พนอวดี จันทนา, ทศรัตน์
จิตมุง, ทรงยศ ใจยินดี. การสำรวจสถานการณ์การ
ระบาดของเชื้อเอชไอวี ในกลุ่มผู้ให้บริการทางเพศ
อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานีโดยจัด Mobile
Clinic. การสัมมนาระดับชาติโรคเอดส์ ครั้งที่ 12.
พิมพ์ครั้งที่ 1. โรงพิมพ์ชุมชนสหกรณ์การเกษตร
แห่งประเทศไทย. 2551: 130 - 131
6. กลุ่มโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ สำนักโรคเอดส์
วันโรคและโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์. คู่มือแนว
ทางการสำรวจสถานบริการทางเพศ. กรุงเทพฯ.
- พิมพ์ครั้งที่ 1. บริษัทโอวิทย์ (ประเทศไทย) จำกัด.
2552: 2 - 16
7. ปิยะพงษ์ พันธุ์ชัย. การศึกษาสาเหตุที่ทำให้
หญิงเข้ามาสู่การขายบริการ : ศึกษาเฉพาะกรณี
หญิงขายบริการบริเวณสนามหลวง. วิทยานิพนธ์
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. 2547
8. ธนันดา สว่างเดือน. เรื่องจริงของหญิงไทย
จำเป็นต้องขายตัว. วันที่ค้น 7 พฤษภาคม 2554
เข้าถึงได้จาก http://www.praphansam.com/new/c_vijan/detail.asp?id=82
9. วิภาดา มหารัตน์วิโรจน์ ,สมบัติ ศรีวัจนะ , ทำเนียบ
สังวาลประกายแสง และนางอุณงค์ พรนภดล. สรุป
แนวทางการป้องกันควบคุมโรคติดต่อทางเพศ
สัมพันธ์ และโรคเอดส์ในผู้ให้บริการทางเพศอิสระ.
กรุงเทพมหานคร. 2549: 20-21
10. จรรยา พรหมน้อย, ประณีต สังวัฒนา, เนตรนภา
พรหมเทพ, อารีย์ อ่องสว่าง, ประณีต สังวัฒนา.
ศึกษาปัญหาและความต้องการด้านอนามัยเจริญพันธุ์
เพื่อป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในกลุ่มหญิง
อาชีพพิเศษ : กรณีศึกษา จังหวัดนราธิวาส. วารสาร
มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์. 2552; 1(2):
97 - 120
11. สุรางค์ จันทรแย้ม. สถานการณ์ระดับวิทยา
ของ HIV และโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์. เสนอใน
การประชุมเสวนาแลกเปลี่ยนและเสริมสร้าง
พันธมิตรการป้องกัน STIs/HIV ที่เกี่ยวข้องกับ
บริการทางเพศ ภายใต้โครงการสร้างความเข้มแข็ง
ของการป้องกันโรคเอดส์และโรคติดต่อทาง
เพศสัมพันธ์ โรงแรมริชมอนด์ จังหวัดนนทบุรี.
2550.
12. โยธิน แสงดี และพิมพ์พรรณ อิศรางกูร. การวิจัย
เพื่อแนวทางส่งเสริมการใช้ถุงยางอนามัยใน
สำนักโสเภณีเพื่อป้องกันกามโรคและโรคเอดส์.
ผลงานวิจัย. สถาบันวิจัยประชากรและสังคม
มหาวิทยาลัยมหิดล. 2533